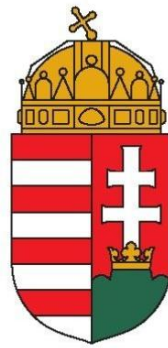

TÖBÖRZŐ

AZ EDMONTONI MAGYAR KULTÚRKÖR HÍRLEVELE

Edmontoni Magyar Kultúrkör

Farsangi klubest a Magyar Házban

Január 30-án egy hagyományos klubestet szerveztünk, melynek tematikája ezúttal a farsang volt. Az eseményre 30 fős társaság gyűlt össze a Magyar Ház pincéjébe, ahol hamar megelevenedtek a régi történetek, a levegő megtelt nevetéssel és vidám szavakkal, míg a háttérben magyar slágerek szóltak. A vacsora menü gulyásleves és farsangi fánk volt, amelynek elkészítését ezúttal is köszönjük az Aranykorúak Klubjának. Öröm látni, hogy minden alkalommal találkozunk új arcokkal, gyakran fiatalokkal is, akikre számítani lehet majd későbbi programjainkon.

Farsangi jelmezes bál

A farsangi időszakhoz számos népszokásunk, hagyományunk kötődik, melyek közül egyértelműen a zenés-táncos multságoknak van a legnagyobb vonzereje. Ami Kanadában a Halloween, nekünk, kanadai magyaroknak a farsang, habár a legtöbben – különösen a gyerekek – mindkettőt igyekeznek alaposan megünnepelni, ha másért nem is, az édességraktárak feltöltése reményében.

Nem volt ez máshogy idén sem, és a februári hidegben lelkes gyerekcsapattól volt hangos az edmontoni Magyar Ház: egy kézműves foglalkozással egybekötött táncbál tartottunk, amelybe a gyerekekkel együtt a szülők is bekapcsolódtak! A kézműves foglalkozások során koronákat, kalapokat, bábokat készítettünk a gyerekekkel, majd Bartha Kristóf (KCSP) furulyával moldvai hangulatot varázsolt a terembe. Amíg fent táncoltunk, alattunk, a konyhában már készültek a lekváros fánkok, melyek különösen jól estek a fáradt mulatozóknak.

A délután fénypontja mégis ezután következett: a legjobb jelmezek ugyanis díjazásban részesültek. Ami azt illeti, sokan sokfelől érkeztek, így a legkülönbözőbb mesebeli személyek, állatok vagy éppen tárgyak vonultak fel az edmontoni zsűri előtt. Az eseményen tiszteletét tette egy bérgyilkos, egy madárijesztő, egy sellőlány, egy rapper, két közlekedési bója, de itt volt velünk egy pokémon és egy hamisítatlan hungarikum, Rubik-kocka is. A legötletesebb jelmezek viselői csokoládét és cukorkát kaptak jutalmul...

A télüzés valamelyest működött, mivel a következő napokban szokatlanul magasra szökött a hőmérő higanyszála a korábbi évekhez képest. Abban azonban biztosak lehetünk, hogy az edmontoni magyarságnak még hosszú heteket kell várnia arra, mire a tényleges tavasz beköszönt az otthonaikba.

Valentin-napi klubest

Egy este, ami a szerelemről szólt a Magyar Házban...Valentin-napon vacsorát és diszkót szerveztünk a Magyar Házban, hogy megünnepeljük a szerelmespárokat. A szokásos havi klubestünk ezúttal nem február utolsó péntekjére esett, hanem pontosan a közepén rendeztük meg, tematikája pedig a Valentin-nap volt.

A menüben rántott csirke, tepsis burgonya és cézársaláta szerepelt, a desszert pedig képviselőfánk volt. Mint mindig, a vacsora ezúttal is kitűnőre sikeredett! A vacsora után beizzításra kerültek a lemezjátósok, az örökzöld magyar slágerekre pedig előkerültek a táncos cipők, míg a Valentin-fal előtt elkészültek az est fotói: a Magyar Ház egy újabb nagyszerű eseménynek lehetett szem- és fültanúja.

Hova indul ez a vonat - interjú Hamrán Auréllal

A szovjet katonák paprikás krumplival kínálták Budapest ostromakor, 1956 októberében ott volt a Kossuth téren, amikor az ávósok a Földművelésügyi Minisztérium tetejéről a tömegbe lőttek, élőben látta az Aranycsapat történelmi győzelmét Anglia felett, zenészként a kor legnagyobb magyar énekeseivel lépett fel, majd egy tornásznak köszönhetően Kanada elismert masszázsterapeutája vált belőle. Hamrán Aurél nem beszédes, nem hivalkodó, ugyanakkor nyitott és barátságos ember. Ha kérdezik, szívesen válaszol. Most rajtam volt a sor. Beszélgetés Hamrán Auréllal.

– A kötelezővel szeretném kezdeni: mikor és hogyan érkeztél Kanadába?

– 1969 augusztusában jöttem, jöttünk pontosabban. A Géczy Trió tagjaként, szerződéssel érkeztem Vancouverbe.

– Ha jól tudom, elvesztettétek a hazaútra szóló repülőjegyeteket...

– El, bár nem is nagyon kerestük...

A Budapestre tartó gép ajtaja bezáródott, a kanadai jövőé azonban kinyílt. A Géczy Trió 4 tagja – köztük a ma Kelownában élő, Auréllal szoros barátságot ápoló Domby Pál – a letelepedés mellett döntött. Így kezdődött Aurél életének egy új fejezete, amely azóta is íródik. Előtte azonban, néhány kérdés erejéig kanyarodjunk vissza a budapesti évekre, hiszen a magyar főváros 20. századi viharából a 13. kerületbe, az angyalok földjére született Aurél sem maradhatott ki.

– Budapestiként „kijutott a jóból”. Egy világháború, egy forradalom. Vannak róla emlékeid?

– Budapest ostromát egy óvóhelyen vészeltük át. A szovjet tisztek óvóhelyről óvóhelyre járva „nyemeceket”, azaz németeket kerestek. Nálunk németeket nem, de egy beteg gyereket találtak: tüdőgyulladásom volt. Amikor legközelebb visszajöttek, egy tál paprikás krumplit hoztak nekem. Ezek az első emlékeim a szovjetekről.

A későbbi események már aligha keltettek pozitív benyomást Aurélban.

– Ott voltam 1956. október 25-én, a véres csütörtökön. A Kossuth téren, a Parlamenttel szemben néhány szovjet tank állt, a vezetői barátságosak voltak a békés tömeggel, akik közül néhányan még fel is másztak a tankokra. A történet végét ismerjük. Nekem a barátommal együtt sikerült befutnom az árkádok alá.

– Azt hiszem az életedből könyvet lehetne írni...

– Az biztos! Főleg, ha elmondom, hogy ott voltam a magyar-angolon is...

– Na ne viccelj! Amikor az angolok egy hétre jöttek, és hét eggyel mentek?

– Úgy, ahogy mondod.

Aurélt a sporthoz is különleges szeretet fűzi. Katonaévei alatt birkózott, de – mint a korabeli Magyarországon a legtöbb embernek – neki is a focilabda jelentette a legtöbbet: még a Ferencváros ificsapatában is megfordult. Egyszer azonban, a laktanyában töltött évek alatt beült a katonazenekar dobosának a helyére, s innentől pedig nem volt megállás.

– A leszerelésem után dobleckéket vettem, de leginkább hallásból tanultam. Később bekerültem a Fortuna zenekarba, amellyel hankikon és fesztiválokon vettünk részt országszerte. Olyan énekeseket kísértünk, mint Koós János, Korda György, Szécsi Pál vagy Harangozó Teri, és a sort még lehetne folytatni. A budapesti Eszperantó Dalfesztivál egy kedves emlékem: az énekesek gyakran kiestek a ritmusból, de nem úgy a zenekar, ezért a zenész szakszervezet titkára külön dicséretben részesített minket.

Az ORI (Országos Rendező Iroda) rendszeresen foglalkoztatta a Fortuna zenekart, többek között lengyel és jugoszláv turnét is lekötött számukra – persze, miután átmentek a „vizsgán”, vagyis a Filharmonikusok előtt megmutatták tudásukat. Így jutott el a zenekar a 60-as években Krakkóba, Szkopjéba, Belgrádba, Pristinába, de a tengerparti Budvába is.

Fortuna-táncest a Jókai Klubban. Fotó: Fortuna Együttes Facebook-oldala

– Budva érdekes hely volt: a tengerparti sós levegőtől megmélyült a dob hangja. Még lekaparni sem lehetett, annyira ragadós volt a só.

– **Szerettél volna hivatásos zenész lenni?**

– Nem! Mi ezt hobbiból csináltuk, jól éreztük magunkat. Gyerekkoromban a sebészet érdekelt, miután vakbélműtéten estem át. Később aztán jelentkeztem az ELTE-re, de nem vettek fel. Így több időm maradt a zenére: sokat játszottunk a pesti Tóth Tánciskolában és a budai Jókai Klubban.

– **Újságíróként is számos cikked született abban az időben. Dalszövegeket is írtál?**

– Hogyne! Géczy József (*az együttes billentyűse – a szerk.*) zenésítette meg két szövegemet is: *Csiga-biga gyere elő* és *Hogyha nékem új szívet adnának* címmel. A legsikeresebb számom, a *Mindig így lesz ez most már?* Domby Pál (*az együttes gitárosa – a szerk.*) zenéjére az 1969-es Táncdalfesztiválon elődöntőig jutott Bencze Márta előadásában.

Ez nagy sikernek számított akkoriban: az ország legrangosabb dalversenyére több ezer szerzemény született évente. A Táncdalfesztivál mellett, hogy kitörési lehetőséget biztosított a még ismeretlen énekeseknek, rendszeresen vendégül látta a kor legnagyobb előadóit is. Az Aurél által említett Géczy József több sikeres dalt is írt a versenyre: 1967-ben „Tranzisztori” című slágere egészen a döntőig menetelt.

A Géczy Trió 1969-ben kanadai turnéra érkezett. Felléptek Vancouverben, a régi edmontoni repülőtér tőzomszédságában található Edmonton Inn Hotelben, de a Magyar Ház megnyitóján is ők játszották a tánczenét. Emellett megfordultak a torontói Budapest étteremben is, ott, ahol egy 9 hónapos szerződést ajánlottak a zenészeknek Fort McMurray-be. Ezzel lezárult egy korszak Aurél életében.

– **Hogyan lettél mégis sportmasszőr?**

– 1983-ban Edmontonban rendezték a nyári Universiádét (*Egyetemi Világjátékok – a szerk.*), ahol tolmácsként működtem közre. Itt találkoztam Guetzoghy György tornással, aki az egyik edzésen megrándította a bokáját. Úgy nézett ki, nem fog tudni versenyezni, de a terapeuták lemasszírozták a gyulladását. Ekkor tetszett meg a szakma. Később elvégeztem a masszázsprogramot a MacEwan College-ban,

Munkában a dobok mögött...

majd a Sheridan College-ban a sportterapeuta képzést, ahol számtalan sportágba nyerhettem betekintést: dolgoztam focistákkal, kosarasokkal, atlétákkal, tornászokkal, legszebb emlékeim mégis az úszókhoz kötődnek.

Ezzel egyidőben létrehozta saját klinikáját High Level Sports Massage & Injury Clinic néven a Kinsmen Sports Centre-ben, majd egy évig az Edmonton Eskimókhöz (*ma már Elks – a szerk.*) került, mint sportterapeuta.

...és az olimpián

– 20 évig az Edmonton Keyano úszócsapattal dolgoztam együtt. 1994 óta tanítottam sportmasszázst a MacEwan Egyetemen, ahol egymagam állítottam össze egy szemeszterre való programot a diákoknak, és én vezettem be a kötelező gyakornokságot annak érdekében, hogy a tanulók az elméleti és gyakorlati tudást is hasznosítani tudják a sportolókon. Emellett működtettem a saját klinikámat, és rendszeresen vállaltam önkéntes munkákat is sporteseményeken. 1989-ben a Swimming Canada felkért, hogy legyek a kanadai úszóválogatott terapeutája.

A felkérésre igent mondott, ezzel pedig egy 28 évig tartó utazás vette kezdetét a szó szoros értelmében: az úszókkal kishíján az egész világot bejárta.

– Öt olimpia, öt nemzetközösségi játékok, három pánamerikai játékok, tíz világ bajnokság, és még folytathatnám a sort...

– 1989-ben Tokióban jártam először velük a Csendes-óceáni úszóbajnokságon. Ahogy mondod, később minden eseményen a csapat mellett voltam. Legszebb emlékeim az olimpiákról vannak: Barcelona (1992), Atlanta (1996), Sydney (2000), Athén (2004) és Peking (2008).

– Megosztasz néhányat?

– A világversenyeken mindig meglátogattam a magyar csapatot. 1996-ban, Atlantában is így tettem. Nálunk, a kanadai csapatnál tilos volt dohány és az alkohol fogyasztása a versenyek alatt, így meglepődve láttam, amikor a magyar gyúró egyik kezével masszírozta úszóját, míg a másik kezével a sört és a cigarettát próbálta egyensúlyban tartani...

Aurél a versenyek mellett a szakmai szervezetekben is szerepet vállalt. Három részletben, összesen tíz évig volt a Kanadai Sportterapeuták Szövetségének (CSMTA) elnöke, és ő kezdeményezte, hogy a Sport Fellow oklevél megszerzéséhez négy tantárgy – sportélettan, sportpszichológia, sportsérülések és sportmasszázs – elvégzése legyen szükséges. A sportmasszázs kurzus 476 oldalas tankönyvét Aurél és kollégája, Kip Petch írta és 2023-ban jelent meg *Sport Massage* címen.

2013-ban, a Kanadai Olimpiai Bizottság (COC) javaslatára a sportért tett szolgálataiért II. Erzsébet királynő jubileumi gyémánt medáljával tüntették ki Aurélt, aki munkája mellett sosem felejtkezett el származásáról, és a kanadai magyarság életében is aktív szerepet vállalt.

II. Erzsébet királynő gyémánt medáljával ismerték el a sportért tett szolgálatait

– Torontóban a *Krónika* munkatársaként működtem közre, és a táncfesztiválok szervezésében segédkeztem, néha még a zsűriben is helyet kaptam. Edmontonban a *Toborzó*-ban jelentek meg írásaim.

– Hogyan telnek a napjaid? Megvan még a dobkészleted?

– A klinikámat néhány éve sajnos be kellett zárnom a magas bérleti díjak miatt. A dobkészlet? Megvan, hogyne lenne, ott díszileg a garázsban. Jelenleg egy zeneszámon dolgozok, remélem, hamarosan a végére is érek.

– Volt valaha honvágyad? Gyakran látogattál haza?

– Nem, jól éreztem, érzem itt magam Edmontonban, kivéve télen! Először 15 év után, 1984-ben látogattam haza a családommal, amikor már nem volt mitől tartani az egykori disszidenseknek. Legutóbb 2017-ben jártam otthon a budapesti vizes világbajnokságon, a Magyar Úszó Szövetség felkérésére, hogy legyek a válogatott terapeutája a nyíltvízi úszók versenyein.

– Hosszú és kalandos életet tudhatsz magad mögött. Mit üzenél a következő generációnak?

– Terapeutaként sok sportoló megfordult a kezeim alatt, későbbi olimpiai és világbajnokok. Ami számomra mindig is fontos volt a munkám során és az életben egyaránt, az az emberközpontúság: bőrszíntől, életkortól, vallástól függetlenül mindig mindenkivel ugyanúgy bántam, és a tudásom legjavát adtam.

A vizes világbajnokságon 2017-ben, Balatonfüreden

Közgyűlés és vezetőségválasztás

Február végén lezajlott az Edmontoni Magyar Kultúrkör éves közgyűlése, ahol a tagok megválasztották a szervezet 2026. évi vezetőségét. Gratulálunk és sok sikert kívánunk a vezetőségnek a következő év feladataihoz és kihívásaihoz! Köszönjük a közösségért végzett mindennapi munkátokat!

Elnök	Vörös Sándor
Alelnök	Ifj. Szenthe Sándor
Pénztáros	Toldy Éva
Pénztárellenőr	Hock-Jajczay Veronika
Pénztárellenőr	Simon-Jajczay Liz
Titkár	Bíró Susanna
Rendezvényfelelős	Jusztin Ernesztina
Jegyzőkönyvvezető	Jenei Erzsébet
Kultúrfelelős	Molnár Jerry
Gondnok	Vanessa Bravo

Talpra, magyar! – március 15-i megemlékezés a Magyar Házban

1848 emléke örökké élni fog a magyar nemzetben. Március 15-e a bátorság, a tisztelet és a szabadság erényének kiemelkedő példája nemcsak a magyar, de az európai történelemben is. A mi kötelességünk, hogy megőrizzük és ápoljuk azon személyek emlékét, akik nélkül ma nem létezne a független Magyarország. Így tett az a 120 ember is, aki jelenlétével megtisztelte vasárnapi ünnepségünket.

Az ünnepi műsort Father Mathhew, a Szent Imre Római Katolikus Magyar Egyházközség plébánosa nyitotta meg egy rövid imával. Ezt követően dr. Varga Balázs, az Albertai Egyetem vendégprofesszora mondott ünnepi beszédet, melyben kiemelte 1848-49 szerepét történelmünkben, és hatását mai életünkre. Parti Margit Szabó József „Március 15.” című versét szavalta el a közönségnek. Szenthe Anna, a Kanadai Magyar Kulturális Tanács elnöke és a Magyar Diaszpóra Tanács kanadai regionális elnöke üdvözölte az egybegyűlteket, beszédében pedig rávilágított az ünnep fontosságára a kanadai magyarság körében.

A Prohászka Ottokár cserkészcsapat „Talpra, magyar!” címre keresztelt ünnepi műsorát mutatta be, melyben egyesítették a modern látványelemeket és a cserkészhagyományokat. Az előadás során elhangzott a 12 pont és a Nemzeti dal, az előadást pedig az „Emeld fel fejedet büszke nép” című Kormorán-szám eléneklésével fejezte be a csapat.

Az ünnepi műsor zárásaként Krassay Káldor és Bartha Kristóf (KCSP) citerajátékára két katonadalt énekeltek cserkészeink, amelyben itt-ott még a közönség soraiból is bekapcsolódtak. A Kultúrkör jóvoltából sütemény és kávé került felszolgálásra az előadás után, a Magyar Ház nagytermét pedig megtöltötték a baráti beszélgetések.

55 éves a Magyar Ház

Szombat este a Chateau Nova Yellowhead hotelben egy gálaműsor keretében ünnepeltük meg a Magyar Ház fennállásának 55. évfordulóját. Az eseményen beszédet mondott Lengyel Miklós, Magyarország kanadai nagykövete, Szenthe Anna, a KMKT elnöke és Vörös Sándor, a Magyar Kultúrkör elnöke. Cserkészeink népdalösszeállítását Bartha Kristóf citerán kísérte. A gála keretén belül a Kultúrkör két egykori elnöke, Toldy Éva és Szenthe Sándor Örökös tiszteletbeli elnöki díjban részesült.

55 évvel ezelőtt a Kultúrkör életében olyan történt, ami előtte még soha: saját otthona lett az edmontoni magyarságnak. A 68 St. és 129 Ave. kereszteződésében álló, egykori kolostorépületet a Szél Károly vezette Kultúrkör megvásárolta, majd évekig dolgozott annak felújításán. Több ezer óra belefektetett energia és sokszáz önkéntes kéz járult hozzá ahhoz, hogy az épületet otthonossá tegyék a magyarság számára. 1971 óta a Magyar Ház nemcsak ünnepségek, bálók, vacsorák, táncestek színhelye, hanem találkozásoké, emlékeké, felejthetetlen, vidám pillanatoké is.

Az ünnepi gálára március 21-én került sor a Chateau Nova Yellowhead hotelben, melyet Bartha Kristóf (KCSP) vezetett le. Az állófogadás során elkészültek az est fotói a Magyar Ház óriásplakátja előtt. Emellett megtekinthető volt az edmontoni magyarság történetét – beleértve a Magyar Kultúrkört, a Csárdás Táncegyüttest, és a Hungária labdarúgócsapatát – felölelő kiállítás, melynek egy részét Vörös Sándor és Bartha Kristóf hosszas tervezés és kutatómunka után állította össze.

Az eseményen részt vett Lengyel Miklós, Magyarország kanadai nagykövete is, aki első nyugat-kanadai látogatása során Edmontonban is tiszteletét tette. Beszédében a nagykövet úr köszönetet mondott a helyi magyarságnak a hagyományok megőrzéséért és ápolásáért. Szenthe Anna, a Kanadai Magyar Kulturális Tanács elnöke és a Magyar Diaszpóra Tanács kanadai regionális elnöke, illetve Vörös Sándor, a Magyar Kultúrkör elnöke szintén megemlékezett beszédében a magyarság sok évtizedes építő munkájáról.

Az ünnepi műsorban a Prohászka Ottokár cserkészcsapat tagjai (Kovács Nóra, Kovács Orsolya, Krassay Rózsa, Zavicsa Tímea, Zavicsa Izabella és Ferenczi Anett) egy népdalcsoportot adtak elő, melyet Bartha Kristóf citerán kísért. A gálaest keretén belül a Kultúrkör két volt elnökének munkáját Örökös tiszteletbeli elnöki tisztséggel ismerték el.

Toldy Éva – aki hét éven át vezette a magyar közösséget – és Szenthe Sándor – aki 21 éven keresztül tette mindezt – is kitüntetésben részesült.

A gálavacsora előtt imát mondott nt. Gödöllei Károly, a Kálvin Magyar Református Egyház lelkesze. A vacsora alatt a Strathcona String Quartet szolgáltatta a zenét, majd az edmontoni körökben jól ismert Attiláék léptek színpadra, akik egészen éjfélig húzták a magyar nótákat – táncscipők kopogása közepette.

Köszönjük mindenkinek, hogy megjelenésével emelte a gála színvonalát és megosztotta velünk ezt az estét. Köszönjük azoknak, akik hozzájárultak a sikeres lebonyolításhoz és az ünnepség megszervezéséhez. Külön köszönet ifj. Szenthe Sándornak a helyszín biztosításáért.

Toldy Éva – Örökös tiszteletbeli elnök

Március 21-én, a Magyar Ház 55 jubileumi gálán örökös tiszteletbeli elnöki címmel tüntették ki a Magyar Kultúrkör korábbi elnökét, Toldy Évát.

1953-ban született Mohácson. Tanulmányait Pécsen végezte a Gyógyszerészeti Főiskolán, majd a szakmájában kezdett el dolgozni. Családjával együtt 1979-ben érkezett Edmontonba, ahol később utazási ügynök képezést szerzett, és azóta is, immáron több, mint 20 éve ebben az iparágban tevékenykedik. Saját ügynöksége, az Imperial Travel sok magyar embernek – különösen idősebb honfitársainknak – segített utazásaik megszervezésében, de a Hungária labdarúgócsapatának Las Vegas-i, és a Csárdás Táncegyüttes magyarországi turnéi is az ő nevéhez kapcsolódnak.

1988-ban, lánya révén került először a Magyar Kultúrkörbe, ahol 1993-ban vezetőségi tag lett, mint a Csárdás Táncegyüttes összekötője, később pénztárosa. Az évek során számos pozíciót betöltött a Kultúrkör vezetőségében. 2009-től 2016-ig, hét egymást követő évben elnökként irányította az Egyesületet. A Heritage Napok állandó résztvevőjeként, kaszinó és bingo események főszervezőjeként működik közre a mai napig.

Elnöksége során sokat segítette a táncosokat és a focistákat, a Csárdás Bál Bizottság tagjaként évtizedeken át a bál megszervezésében is tevékeny részt vállalt. Elnöki ciklusa alatt alakult meg a Nyugat-kanadai Székely Magyar Egyesület Edmontonban. Hét éve alatt több beruházást is megvalósított: berendezések, szőnyegek, nyílászárók kerültek a Magyar Házba. Munkája elismeréseként 2021-ben a Magyar Arany Érdemkeresztet ítelték oda neki.

2023-ban megalapította az Aranykorúak Klubját, hogy összetartsa idősödő tagjainkat, rendszeres programokat szervezve számukra. Nyugdíjba vonulása óta is aktív részese a Magyar Ház programjainak. Vezetőségi tagja a Kultúrkörnek, a Katolikus Magyarok Egyesületének elnökhelyettese és a Kanadai Magyar Kulturális Tanács pénztárosa, egyszóval továbbra is meghatározó alakja a kanadai magyar életnek. Három gyermeke Attila, aki a királyi rendőrség főtörzsőrmestere, Shannon, aki aktív tagja a Magyar Háznak, és Caroline, aki Devonban éli mindennapjait. Két lány és egy fiú unoka büszke nagymamája.

Szenthe Sándor – Örökös tiszteletbeli elnök

Március 21-én, a Magyar Ház 55 jubileumi gálán örökös tiszteletbeli elnöki címmel tüntették ki a Magyar Kultúrkör korábbi elnökét, Szenthe Sándort.

1947-ben született Soltvadkerten. A magyar tenger partján, Balatonalmádiban nőtt fel. Iskoláit a balatonfüredi Lóczy Lajos Gimnáziumban végezte, majd a budapesti Műegyetem Műszaki Főiskolájának hallgatója lett, ahol épületgépész szakon szerzett diplomát. 1979-ben érkezett Kanadába feleségével, tanulmányait az Albertai Egyetem olajgépész szakán fejezte be. Ebben az iparágban helyezkedett el: olajgépészmérnökként 34 éven keresztül dolgozott Kanada egyik legnagyobb energiavállalatánál, a Syncrude Canada Ltd-nél.

1980-ban már a Magyar Ház rendszeres látogatója és a Kultúrkör tagja volt. Legtöbb szabadidejét a magyar közösséggel töltötte: évekig játszott a Hungária csapatában, akikkel számtalan sikert ért el az edmontoni bajnokságokban és a Las Vegas-i Árpád-kupán. Minden nyáron ott volt a Heritage napokon, hogy segédkezzen a szervezésben, sütésben, főzésben. A Csárdás Bál Bizottság tagjaként évtizedekig segítette a bál lebonyolítását, megszervezését. 1993-ban vette át az elnöki stafétát, és több ciklusban, összesen 21 éven keresztül vezette a Kultúrkört, ezzel az elnöki hivatali időt tekintve toronymagasan az első. Elnöksége alatt érte el legnagyobb taglétszámát az egyesület. Ő integrálta a Hungáriát és a Csárdást a Kultúrkörbe, ezzel – egyedülálló módon – egy ernyőszervezetet létrehozva a városban. 2021-ben az ő műszaki irányításával zajlott le a Magyar Ház teljeskörű felújítása.

A külhoni magyarságért végzett munkáját 2014-ben a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével ismerte el, míg 2023-ban Kallós Zoltán Külhoni Magyarságért Díjban részesült, amely a legmagasabb kitüntetés, melyet a külföldön élő magyarság érdekében végzett munkáért odaítélhetnek. Emellett 2007 és 2024 között, 17 éven keresztül Alberta tartomány tiszteletbeli konzuli tisztségét is betöltötte. Két gyermeke Edmontonban él, két unoka büszke nagypapája. Nyugdíjba vonulása óta sokat tartózkodik Budapesten, de változatlan erőbedobással és elköteleződéssel segíti előre az edmontoni magyarság ügyét.

Katolikus Magyarok Egyesülete

Vízkereszt és Szent Margit-ebéd

Január 4-én és 18-án egyaránt egy ebéddel egybekötött igehirdetésre került sor a Szent Imre Katolikus Templomban. Míg előbb Vízkereszt alkalmából, utóbb Szent Margitra emlékezve gyűltek össze a hívek a templomba. Január 4-én az igehirdetés alatt a katolikus templom gyerekcsoportja újra előadta karácsonyi műsorát. A mise után a Hámor József-teremben került sor a *potluck* jellegű

ebédre, amely a Katolikus Női Kör hozzájárulásával valósult meg. Az ebéd előtt rövid beszédek és imádságok hangzottak el, hangsúlyozva Vízkereszt fontosságát az egyházi naptárban, és az ünnep által közvetített üzenetek fontosságát mindennapi életünkben. Bartha Kristóf (KCSP) mindkét alkalmon a citerazene világából adott ízelítőt az egybegyűlteknek.

Hurka- és kolbásztöltés

A katolikus templom évente négy alkalommal rendezi meg hurka-és kolbásztöltését, mely az egyik pillére a közösség éves bevételének. Hagyományosan a februári alkalom jár a legalacsonyabb forgalommal, ugyanis a karácsonyra rendelt készletek jellemzően még nem merültek ki – teljesen.

Február közepén tehát három napig készültek a kolbászok és hurkák, a sok segítő kéznek köszönhetően ipari gyorsasággal. A menüben a szokásos, kétfajta kolbász (csípős és normál) illetve hurka (véres és májas) szerepelt. Persze, a munka mellett a tréfákozásra is jutott idő, és az ember egyhamar egy kis magyar falusi közösség egy tornácos házának az udvarára képzelheti magát. Az elcsípett szófoslányokból és feltört emlékekből lehet megismerni a több évtizede Kanadában élők magyarországi élményeit, honvágyát.

Húsvéti süteményvásár

Az év első süteményvásárára a húsvéti nagyhetet megelőző napokban került sor. Valószínű, hogy a karácsonykor betárolt készletek idáig már kimerültek, a hűtőszekrények üres polcai pedig újabb édességekre kíváncsok voltak.

Egy ilyen vásár megszervezése hatalmas logisztikai kihívást igényel. Már önmagában a rendelések felvétele és összeírása, az adagok becslése is komoly fejtörést okozhat, de erre még rájönnek a vásárt megelőző napokban érkező megrendelések, amelyek kezelése nagyfokú rugalmasságot és precizitást igényel. Szerencsére itt, Edmontonban ez sem okoz problémát: az összeszokottság, a gyorsaság és a segítőkészség már évtizedek óta a receptek titkos összetevője.

A szokásos csapat egy heti megfeszített munkával többféle süteményt (kozácsapka, linzer, zserbó, krémes) is készített, hogy minden családnak friss desszert kerüljön az ünnepi asztalára. A sonka után jól fognak esni az édes ízek is...

Corvin-kaszinó

Sikeres rendezvény a PURE-kaszinóban

A Kálvin Református Egyház mellett működő Corvin Történeti Társaság februárban tartotta a kétéves rendszerességgel megszervezésre kerülő kaszinóját. A két egész napig tartó esemény során az önkéntesek – akiknek ezennel is köszönjük közreműködését – számtalan munkakörben kipróbálhatták magukat (chip runner, bankár stb.). A fárasztó két nap ellenére is sok beszélgetésre, találkozásra, vidám pillanatra adott lehetőséget ez az esemény. Öröm volt látni, hogy mennyi segítő kéz és szándék érkezett erre a két napra, hogy segítsen az esemény sikeres lebonyolításában.

26. számú Prohászka Ottokár cserkészcsapat

Vezetői hétvége a Sylvan Lake-n

Télen egy kisebb „holtidőszak” van a cserkészek életében, hiszen a karácsonyi betlehemezést hagyományosan 2-3 hetes szünet követi. Ez az időszak lehetőséget biztosít a csapatvezetőknek az év későbbi programjainak egyeztetésére, így a téli és nyári nagytáborok, illetve a tábortüzi estek megszervezésére. A téli vezetői hétvégére az Edmonton és Calgary között félúton található Sylvan Lake partján került sor, a calgaryi cserkészcsapatokkal közösen.

A hétvége három napja alatt változatos programokon nyílt lehetőségünk részt venni. A programokban egyaránt helyet kaptak csapatépítő feladatok, szervezési-nevelési célú előadások és workshopok, illetve a szabadidőben sportos és kulturális tevékenységek. A programok pontosan azt a célt szolgálják, hogy egy megváltozott környezetben lehetőség legyen az együtt gondolkodás és összekovácsolódás mellett a pihenésre, feltöltődésre is.

A napközbeni előadások és megbeszélések sorába tartozott Chrobák Ádám *ikigai*-ról szóló prezentációja, a cserkészcsapatok ügyeinek megbeszélése, illetve csapatépítő lego-játékok, melyeket Tulipán Mónika vezetett le. Az esték rendszerint tábortüzzel, énekessel, néptáncsal, illetve további, az év későbbi programjaira vonatkozó egyeztetésekkel zárultak.

A vezetői hétvége elérte céljait, mivel sikerült leegyeztetni a téli és nyári táborok, illetve tábortüzi estek végleges időpontját, illetve részletes programjait. A hétvége során a vezetők a fiatalabbak továbbképzésére is komoly hangsúlyt fektettek, hiszen – néhány éve múlva – minden bizonnyal ők veszik át a stafétát a jelenlegi csapatparancsnokoktól.

Aranyszőrű bárány – téli tábor a Sylvan Lake-n

Ha március, akkor téli tábor! A cserkészcsapat életében két nagyobb esemény van az évben, az egyik a nyári, a másik pedig a téli tábor, amely minden cserkész számára lehetőséget biztosít a találkozásra, kikapcsolódásra és szórakozásra. A két tábor közös vonása, hogy mindkettőt egy tó partján szervezik, és mindkettőn jelen vannak a calgaryi cserkészek is.

Az idei háromnapos tábor tematikája a magyar népmeséből ismert aranyszörű bárány volt. A gyerekeket és vezetőket hat őrsbe osztották, akik együtt mozogtak programról programra. A tábor nyitóestjén a szegény juhászfiú megszerezte szolgálataiért cserébe az aranyszörű bárányt. Onnantól kezdve azonban, hogy hozzáért, oda is ragadt. Az egyes programok közé beépített apró jelenetek során az őrsök – furulyaszóra – egymás után ragadtak oda a bárányhoz. Szombat este a királynő megnevettetése érdekében mind a hat őrsnek egy különszámmal kellett készülnie a tábortűz körül.

A nevetést azonban sehogy sem sikerült kicsikarni a királykisasszonyból. Azaz, mégis: a juhász és a bárány táncre perdült – hegedű- és citerakíséretre –, amely végül mosolyt csalt még a királynő arcára is. Így a király a juhásznak adta lányát és fele királyságát, melyet egy nagy lakomával ünnepeltek meg a cserkészek...

A hétvége során változatos programok is színesítették a tábort. Számháború a tóparti erdőben, *origami* foglalkozás – amely során virágok készültek az ügyes kezek által –, csapatépítő játékok és néprajzi előadás – amely a Kárpát-medence értékeit mutatta be a gyerekeknek – is belesűrűsödött ebbe a pár napba, ahonnan reményeink szerint felejthetetlen élményekkel, új barátokkal és tudással térnek majd haza a gyerekek.

Szent Imre Magyar Iskola

Élő örökségünk – Hagyományőrző Délután a Magyar Házban

Idén második alkalommal került megrendezésre a Katolikus Magyarok Egyesületének jóvoltából a Hagyományőrző Délután, amely során változatos programok, előadások, workshopok várták az érdeklődőket. A délután során a klasszikus magyar ízek sem maradhattak ki a programból...

Hagyományaink tisztelete és védelme közös ügyünk. Ahogyan az is, hogy ne csak megőrizzük az évszázados múltra visszatekintő tradícióinkat, hanem ápoljuk és továbbadjuk őket a következő generációnak, bízva abban, hogy ők majd ugyanígy járnak el. Ezzel a céllal hívta életre a Katolikus Magyarok Egyesülete a Hagyományőrző Délutánt, hogy több ezer kilométerre az anyaországtól, egy kis magyar közösségnek lehetősége legyen hagyományainak felelevenítésére.

Idén március 8-án, vasárnap, tavalyhoz képest kisebb változtatásokkal került megrendezésre a tematikus nap. Előadóink között köszönthettük Ferenczi Anettet, az edmontoni cserkészcsapat vezetőjét, aki a gyöngyfüzés mesterségébe vezette be a gyerekeket-felnőtteket egyaránt. Idén karkötők és fülbevalók kerültek elkészítésre a különböző színű gyöngyökből.

A nap első előadása Kis Anna Borbála calgaryi KCSP-ösztöndíjas nevéhez fűződik, aki a néptánc kialakulásáról tartott interaktív prezentációt, melyben ő maga is bemutatott néhány jellegzetes táncot.

A Csárdás Táncsoport töpörtyű és apró táncosai szintén kitettek magukért, és a táncpróbákon gyakorolt különböző játékokba a közönség soraiban ülő gyerekeket is bevonták, akik nagy örömmel csatlakoztak a produkcióhoz.

Itt kell megemlíteni Tóth Patrícia és Takáts Michelle munkáját, akik heti szinten foglalkoznak a gyerekekkel és a délutáni foglalkozást is levezették. Keresztes Sándor és 140 éves citerája újra nagy sikert aratott. Ezúttal nem volt egyedül, hanem Bartha Kristóf is csatlakozott a mezőtúri művész mellé, aki a citerajátékot már itt, Kanadában sajátította el. Közösén egy népdalcsokrot mutattak be, majd ezt követően Kristóf a citera történetéről, alakításáról és játéktechnikájáról mesélt a nézőközönségnek, és néhány egyedi dallamot is megszólaltatott a hangszeren.

A parkolóban – az időjárási körülmények ellenére – egész komoly íjászatot folytattak a fiatalok Gróf Zoltán vezetésével, és a céltáblára felaggatott lufikat is sikerült kivétel nélkül kilőni. A Magyar Ház alagsorában ekkor már a beszélgetés és a magyaros ízeké volt a főszerep: a Kultúrkör rendezvényfelelőse, Jusztin Ernesztina jóvoltából paprikás krumpli, míg Endre-Peták Melindának köszönhetően palacsinta került az asztalokra. Külön köszönet illeti Hideg Klaudiát, a Szent Imre Magyar Iskola igazgatóját, aki megszervezte és levezette a Hagyományőrző Délutánt. Találkozunk jövőre is!

A magyar kultúra napját ünnepeltük az iskolában

A magyar kultúra napja természetesen nem maradhatott el a Szent Imre Magyar Iskolában sem. Egy héttel korábban már bevezettük a tanulókat a hungarikumok gazdag és színes világába, illetve egy angol nyelvű rövidfilmet is vetítettünk a magyar értékekről. Az óra második részében pedig a Himnusz keletkezéséről és Kölcsey Ferenc életútjáról esett szó.

Január 24-én Bartha Kristóf hangszerbemutatót tartott az iskolában a tanulóknak: népi furulya, tilinkó és citera volt a középpontban. Ezt követően egy rövid moldvai táncház keretén belül nyílt alkalmuk a tanulóknak – akik közül többen is táncoltak már az edmontoni Csárdás Táncsoportban – átélni egy igazi „magyaros” élményt. Mind a hangszerbemutató, mind a táncház elnyerte a tanulók tetszését. Örömmel látni, hogy a gyerekek és a felnőttek együttesen mennyire élvezik ezeket a tematikus órákat, amikor a tanulmányoktól egy kicsit elszakadva, de azokhoz mégis szorosan kapcsolódva haladnak előre a tanításban. Ezek azok a visszajelzések, mosolyok, együtt nevetések, köszönetek, amelyekért megéri az iskolát fenntartani, a gyerekeket tanítani, hogy egy napon majd ők végezhessék ugyanezt a feladatot.

Csárdás Néptáncegyüttes

Táncpróbák és Hagyományőrző Délután

A Csárdás Táncegyüttes két csoportja, az Aprók és Töporthyúk lelkesedése nem csitult az elmúlt hónapokban sem: minden héten találkozunk a gyerekekkel, akik széles mosollyal, vidáman, önfelédten érkeznek a próbákra, hogy aztán hasonló szomorúsággal távozzanak, tudván, hogy az újabb alkalomra egy hetet kell várniuk.

Januárban egy bukovinai táncot kezdtek el próbálni, amelyet majd május első hétvégéjén, az anyák napján mutatnak be. Március elején pedig a Hagyományőrző Délutánon is részt vettek a gyerekek, akik népi játékokkal készültek, és a műsorba a közönség soraiban ülő gyerekeket is bevonták. Továbbra is szívesen fogadjuk az új táncosok jelentkezését az Együttesbe, különösen azért, mert 2027 őszén Edmonton rendezi a Nyugat-kanadai Magyar Néptáncfesztivált.

Közelgő események

ÁPRILISI-JÚNIUSI PROGRAMOK

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

ÁPRILIS 17. 6PM	FILMEST – FUTNI MENTEM
 ÁPRILIS 25. 5PM	TÁBORTÜZI EST – KATOLIKUS TEMPLOM
MÁJUS 3. 3PM	ANYÁK NAPJA
 MÁJUS 8-10.	KAMASZ SZAKMAI NAPOK
MÁJUS 31. 1PM	GYEREKNAP
JÚNIUS 4. 6PM	TRIANONI MEGEMLÉKEZÉS – KAT. TEMPLOM
 JÚNIUS 5. 6PM	ÜNNEPI MŰSOR – TRIANON
JÚNIUS 21. 3PM	APÁK NAPJA

A részletekről a későbbiekben adunk tájékoztatást az interneten.
Kövessék a Magyar Ház Facebook-oldalát!

12847 68 ST NW, EDMONTON, AB T5C 0E6

Fényképválogatás

Elnök	Vörös Sándor
Alelnök	Ifj. Szenthe Sándor
Titkár	Bíró Zsuzsanna
Pénztáros	Toldy Éva
Pénztár ellenőrök	Hock-Jajczay Veronika
	Simon-Jajczay Liz
Rendezvényfelelős	Jusztin Ernesztina
Jegyzőkönyvvezető	Jenei Erzsébet
Kultúrfelelős	Molnár Jerry
Gondnok	Vanessa Bravo

Szerkesztők

Bartha Kristóf

főszerkesztő

Endre-Peták Melinda

lektor

Terjeszti

**Canadian Hungarian Cultural
Society of Edmonton**

Beküldött kéziratokat, fényképeket nem küldünk vissza és nem őrzünk meg.

A helyesbítés jogát fenntartjuk.

A hírlevelünkben megjelent írások nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség és az Edmontoni Magyar Kultúrkör véleményét.

Tartalmukért minden esetben szerzőik felelősek.

Következő lapzártá: 2026. június

Edmonton Magyar Kultúrkör

edmontonimagyar@gmail.com

edmontonimagyarkulturkor.com

12847 68 ST Edmonton, Alberta, Canada, T5C 0E6

